



FOTO: RICHARD GRÉGR

Josef Suk se v Křečovicích narodil a je zde i pohřben.

→ které předvídalo vojnu, velký mord, na louce mezi Načeradcem a Bejkovicemi pod Bláníkem, rybník plný krve. Naho-

rubecká pamětní kniha zase v roce 1851 tvrdí, že jde o začátky husitských písní a modliteb ze 16. století.

### Vesnička středisková

Na křečovické návsi vás možná napadne: Tady to znám. Natáčel se tu film Vesničko má středisková! Ale to nejzajímavější najdeme na stěně kostela sv. Lukáše. Z údajné žulové stély zbyl pouze kulatý reliéf slunce ověšeného paprsky. Kelto-logové v něm vidí sluneční božstvo, bezesporu „celtické“. Slunce má v průměru 32 cm, šířka paprsků 7 cm, výška nad zemí 72 cm. Proč se stěla dostala do zdi kostela postaveného teprve v 18. století? Vždyť od oppida v Hrazanech nás dělí šest sedm kilometrů vzdušnou čarou.

### Syn šumaře

Na podzim 1846 přišel do Křečovic z Neveklova mladík

„v černém sosáčku, v ruce dřevěný kufřík, obsahující nějaké knihy, hudebniny a trochu prádla, přes záda kožené pouzdro s houslemi“. Tak později popsal skladatel Josef Suk svého otce, který pocházel z Neustupova. Hrával na varhany i v kapele (šumař tenkrát nebyla urážka). Oženil se a v roce 1874 se jim narodilo třetí dítě – pojmenovali ho po otci – Josef... V osmi letech maminka malého Josefa poslala k panu Plachému, který vedl křečovickou kapelu. Naučil ho dvě písničky. Zahrál je tatínkovi k svátku a ten se dojatě optal: „Chceš být muzikantem?“ Následovalo studium u Antonína Dvořáka, láska k jeho dceři, svatba, brzká smrt Otylky. A hlavně hudba.

### Zvoničky

Sedlčanskou krajinu zdobí spousty krásných zvoniček. Dávají tušit blízkost jižních Čech.

Najdeme je v okolí Boru, Nedrahovic, Kamenice. Ale také u Radče, kde žil ve vyhnanství filosof Bernard Bolzano.

Ve Žďáru těžce nesli, že zvoničku nemají: 15. října 1863 sepsali zprávu, prý: „ode dávna my obyvatelé vesnice Žďárské cítili jsme velikou potřebu domácí zvoničky, neboť jelikož i farní chrám Páně i kaple Radčická od nás tak jsou vzdáleny, že zvonů jejichž neslyšíme,“ takže nikdo neoznamoval úmrtí ani čas modliteb.

I zavázali se, že „zvoničku i zvon pro všechny budoucí časy ochotně chceme a budeme na útraty obecní v dobrém a slušném stavu chovati my i potomci, což vlastnoručními podpisy za sebe a za všechny potomky a budoucí majetek našich živností a domů ve jménu Páně potvrzujeme“. A dočkali se. Zvonička stojí dodnes.

RICHARD GRÉGR

## Sedlčanskem

**P**odzimně zadumaná typická česká krajina, hustě osídlená často malými osadami a vyváženě protkaná drobnými i dominantními kulturními památkami, nabízí bezpočet denních túr. Vybíráme jednu, ne právě nejkratší, která začíná i končí v Sedlčanech. Nejmeně na pěti místech máme příležitost k obcerstvení, takže můžeme jít zcela na lehkou.

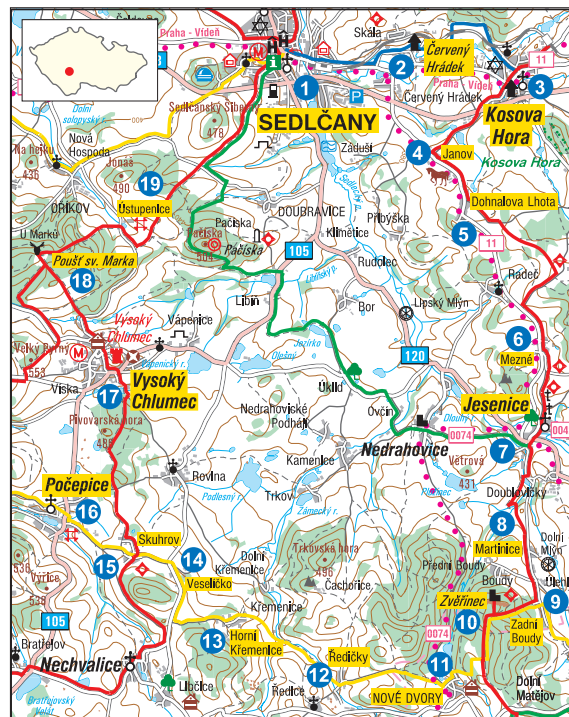
Ze Sedlčan vyjdeme po modré plochém údolím potoka Mastníku podél železnice přes Červený Hrádek do Kosovy Hory. Odtud až do Jesenice se ocitáme na trase pochodu Praha – Příče. Zdlouhavě stoupáme po silnici do Janova a dál do Dohnalovy Lhoty, za níž silnici opustíme doprava. Pohlnými cestami s nádhernými výhledy se na silnici vrátíme před obcí Mezně, projdeme ji a malebným terénem kolem několika křížků s nedalekou souběžnou silnicí sestupujeme do Jesenice. Kolem rybníčku Vorlovka chvíli stoupáme při Novodvorském potoce a pak ho opustíme vlevo traversem k silnici. Projdeme shlukem malých osad Martinice, Úlehle a Zadní Boudy, tam odbočíme doprava a prudce stoupáme lesem ke zřícenině Zvěřinec (k němu a k nádhernému výhledu vede krátká značená odbočka). Hrad byl pobořen za bojů Panské jednoty s králem Jiřím z Po-

děbrad. Návštěvu Máchy připomíná deska na skále. Po 10 min. dojdeme na rozcestí, z něhož se dáme po žluté upravo. Lesem sejeme do Nových Dvůrů s lidovou architekturou a návěsí kapli, polními a uprostřed lesní cestou překonáme další hřebínek do Ředíček. Chvilku sledujeme po proudu potůček Slabá, u nepatrného soutoku ho opustíme vlevo, za krátko vystoupáme do Horní Křemence a pak už dojdeme po rovině okrajem lesa k silnici. Obcházíme po ní otevřenou krajinou Skuhrovský vrch přes Veselíčko a Skuhrov do Počepic s pozoruhodným kostelem sv. Jana Křtitele. Naposledy měníme značku za červenou, která nás vyvede po silnici za obec. U křížku se dáme vlevo do lesa a stoupáme pod Pivovarskou horu, odkud sestoupíme do Vysokého Chlumce. Dominantní hrad jsme viděli již zdáli. Odtud nás čeká poslední výstup na Poušť sv. Marka. Lesní krajinou sestoupíme do Ústupenic. Na severní straně dvora je rozlehlé vejcité turziště ze 14. století chráněné příkopem a valem. Projdeme poslední zalesněné návrší a blížíme se zpět do Sedlčan.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Střední Povltaví, Zvíkov a Orlik, 1:50 000, edice KČT č. 39



TRASA: 1. Sedlčany, nám. – po modré 1102: Sedlčany, žst (1) – 2. Červený Hrádek (2,5) – 3. Kosova Hora, nám. (4,5) – po červené 0032: 4. Janov (6) – 5. Dohnalova Lhota (7) – 6. Mezně (10) – 7. Jesenice (11,5) – 8. Martinice (13,5) – 9. Zadní Boudy (14,5) – 10. Zvěřinec, zříc. (15,5) – rozcestí se žlutou: (16) – po žluté 6056: 11. Nové Dvory (17) – 12. Ředíčky (18,5) – 13. Horní Křemence (20,5) – 14. Veselíčko (22) – 15. Skuhrov (23) – 16. Počepice (24,5) – po červené 0057: 17. Vysoký Chlumeček (27,5) – 18. Poušť sv. Marka (29) – po červené 0025: 19. Ústupenice (30,5) – Sedlčany, nám. (34,5)